

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete

Az ügy száma: Kfv.V.37.645/2024/8.
A tanács tagjai: Dr. Márton Gizella tanácselnök
Dr. Demjén Péter előadó bíró
Dr. Darák Péter bíró
Ságiné dr. Márkus Anett bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró
A felperes: felperes1 (cím1)
A felperes jogi képviselője: Kummer Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1; cím2)
Az alperes: Fejér Vármegyei Kormányhivatal (cím3)
Az alperes jogi képviselője: Dr. Gonda Judit Ágnes kamarai jogtanácsos
A per tárgya: fennmaradási és továbbépítési engedéllyel kapcsolatos közigazgatási jogvita
A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: az alperes
A felülvizsgálni kért határozat: Veszprémi Törvényszék 9.K.700.034/2024/19. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Törvényszék 9.K.700.034/2024/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.
Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 95.250 (kilencvenötezer-kétszázötven) forint felülvizsgálati perköltséget.
A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.
Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a tulajdonában álló helységi helyrajzi szám1 hrsz.-ú ingatlanon meglévő lakóépület bővítését kezdte meg 2022 nyarán. Az alperesi hatósághoz bejelentés érkezett, hogy a szomszédos helyrajzi szám2 hrsz.-ú ingatlannal közös határvonalon a földem feletti padlásrészben vasbeton koszorút készítettek és arra Porotherm B30-as téglából falszerkezetet építettek. Az alperes 2023. március 7-én helyszíni szemlét tartott a felperes ingatlanán és megállapította, hogy a meglévő lakóépület bővítését is megkezdték. Jegyzőkönyvben

rögzítette, hogy a felperes az építető, aki a lakóépület bővítését egyszerű bejelentés nélkül kezdte meg.

[2] Mindezek alapján az alperes építésrendészeti eljárást indított az ingatlanon végzett kivitelezés (lakóépület bővítése) ügyében és a 2023. május 5-én kelt FE/ETDR/1570-3/2023. számú végzésben arra hívta fel a felperest, hogy 180 napon belül nyújtson be fennmaradási és továbbépítési engedély iránti kérelmet, amelyhez mellékelje a meglévő állapotot rögzítő építészeti-műszaki dokumentációt, és amelyben egyértelműen ábrázolja, hogy miben nyilvánult meg a szabálytalanság (méretekkel).

[3] A felperes 2023. november 8-án ajánlott küldeményként postai úton feladott kérelemben bejelentette az alperesnek, hogy az építésztervező nem készült el az elkezdett, a fennmaradási engedélyhez szükséges tervezési munkákkal, ezért a fennmaradási és továbbépítési engedély iránti kérelem benyújtására előírt 180 napos határidő letelte előtt a teljesítési határidő meghosszabbítása iránti kérelmet nyújtott be alpereshez, kérve a 3. alszámú végzésben megjelölt határidő módosítását.

[4] Az alperes a 2023. november 28-án kelt FE/ETDR/1570-6/2023. számú végzésében a fennmaradási és továbbépítési engedély benyújtására előírt 180 napos határidő meghosszabbítása iránti, felperesi kérelemre indult eljárást megszüntette. Hivatkozott indokolásában az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormányrendelet) 67. § (3a) bekezdésére és megállapította, hogy az építető a korábbi felhívó végzésben megállapított teljesítési határidőig az építésügyi hatósághoz nem nyújtotta be a fennmaradási engedély iránti kérelmét és az építésügyi jogszabályok a fennmaradási engedély benyújtására előírt határidő meghosszabbítására nem adnak lehetőséget. Az eljárást az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntette meg, megállapítva, hogy a megszüntetés törvényi feltételei fennállnak, hiszen a kérelmet vissza kellett volna utasítani, mivel az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzik.

A kereset és a védírat

[5] A felperes a fenti végzéssel szemben keresetlevelet terjesztett elő, elsődlegesen kérve annak megváltoztatását, másodlagosan a megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését, melynek során az alperes az észrevételeit köteles érdemben elbírálni. Hivatkozott az Ákr. 2. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt alapelvekre és az ügyintézési határidőre. Érdemben azt kifogásolta, hogy az alperes nem vette figyelembe, hogy az építmény hasznos alapterületét nem növelő bővítés készült, amire nem vonatkozik az egyszerű bejelentési kötelezettség. Nehezményezte a „felróható módon” fordulatot az alperes felhívó végzésében, mivel az építkezésben addig nem követtek el szabálytalanságot, jóhiszeműen jártak el, a terveket el kívánták készíttetni. Előadta, hogy az alperes nem bizonyította, hogy a felperes a felhívásnak felróható módon nem tett eleget. Kifogásolta, hogy az alperes úgy szüntette meg a határidő hosszabbítása iránti eljárást, hogy nem vizsgálta a 3. alszámú végzés iratait. Alperes a 2023. március 7-én történt hatósági ellenőrzésre hivatkozott, holott az ellenőrzést követően több hónapig nem döntött, ami befolyásolta az előírt kötelezettség határidőben való betartását, továbbá a 6. alszámú végzésben nem vizsgálták a 3. alszámú végzés ellentmondásait és az ebből fakadó megtévesztést. 16. sorszám alatti beadványában kifogásolta, hogy nem kapta meg a védíratot.

[6] Az alperes védiratában - végzése indokait fenntartva - a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a 3. alszámú végzésben előírt 180 napos határidő 2023. november 22. napján lejárt. A felperessel többször egyeztettek, a bontásra kötelezést még nem adták ki, a felperes ugyanakkor a fennmaradási és továbbépítési engedély iránti kérelmet még nem nyújtotta be, pedig a jogszerűtlenül, egyszerű bejelentés nélkül megkezdett lakóépület-bővítés fennmaradási engedéllyel legalizálható.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes végzését megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Rámutatott, hogy a perben eljárási jellegű kérdésben kellett döntenie, a 3. alszámú felhívó végzés tartalmát érintő felperesi jogsérelmek, vagyis az épület bővítésére vonatkozó anyagi jogi, érdemi kérdések nem voltak a tárgyai a pernek, ezért kizárólag a 6. sorszámú határidő hosszabbításra vonatkozó eljárást megszüntető végzés jogszerűségét vizsgálhatta és vizsgálta. Idézte a Kormányrendelet 67. § (3a) bekezdését és leszögezte, hogy ez a jogszabályi rendelkezés az alperes számára ír elő határidőt, amikor felhívja az építetőt és számára határidőt tűz a fennmaradási engedély iránti kérelem benyújtására, ez a határidő pedig legfeljebb 180 napos lehet. Azonban ebből a szabályozásból – fejtette ki a bíróság –, automatikusan nem következik az, hogy a határidő hosszabbítására ne lenne lehetőség, az ügyfél ilyen tárgyú kérelmét a hatóságnak nem kellene elbírálni. A jogalkotó ezt kifejezetten nem zárta ki. A Kormányrendelet eljárási jellegű szabályozást tartalmaz, az alperes által alkalmazott jogszabályi rendelkezésben szereplő határidő eljárási jellegű határidő, amelynek meghosszabbítására a főszabály szerint lehetőség van. Amennyiben a jogalkotó erre nem kívánna lehetőséget adni, akkor azt a jogszabály szövegében kizáró szabállyal jelezné. Tévedett ezért az alperes, amikor azt állapította meg, hogy az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltétele hiányzott és az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontját alkalmazta. Mivel a határidő meghosszabbítására vonatkozó lehetőséget a jogalkotó kifejezetten nem zárta ki, az építésfelügyeleti hatóságnak az építető határidő hosszabbítására irányuló kérelmét érdemben kellett volna vizsgálnia. Az alperes téves jogi álláspontja miatt a kérelem vizsgálatát, elbírálását elmulasztotta. A bíróság nem veheti át a közigazgatási hatóság hatáskörét, a perben csak a határozat megállapításait vizsgálhatja. Az alperes döntése megváltoztatásának feltételei nem álltak fenn, figyelemmel a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 90. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra.

[8] Megállapította, hogy a per során a felperessel az alperes nyilatkozatát közölte, vélhetően a később érkezett védirat kiküldése elmaradt, amit a felperes a tárgyalást megelőzően írásbeli beadványában jelzett. A Kp. 58. § (4) bekezdése alkalmazásának elmaradásával azonban nem sérültek a felperes perben érvényesített jogai, az ügy érdemi elbírálására kihatással a védirat közlésének elmaradása nem volt, mivel a perben nem a védirat tartalmát vizsgálja a bíróság, hanem a közigazgatási szerv cselekményének jogszerűségét. A felperes az alperesi döntés kapcsán jogsérelmeit előadhatta, amire kizárólag a keresetindítási határidőben volt lehetősége.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[9] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben a jogerős ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján kérte, abban a jogkérdésben, hogy a Kormányrendelet 67. § (3a) bekezdése kógens rendelkezést tartalmaz-e, illetve, hogy a határidő eljárási jellegű-e.

[10] A befogadás körében kifejtette, hogy álláspontja szerint a Kormányrendelet 67. § (3a) bekezdése kógens jogszabályi rendelkezés, a jogalkotónak nem volt szándéka a 180 napos határidő meghosszabbításának lehetőségét biztosítani, amire a „legfeljebb” szóhasználat utal és ez a hosszabbítás lehetőségét önmagában kizárja. A legfeljebb 180 napos határidő nem a hatóság részére ír elő kötelezettséget, hanem az építtetőnek, szemben a törvényszék ítéletének jogértelmezésével ([13] bekezdés), ellenkező esetben a hivatkozott jogszabályhely kiüresedne. Utalt a 2022. január 11. előtti normaszövegre, amelyben „legfeljebb 30 nap” szerepelt. Az építésügyi jogszabályok nem adnak lehetőséget a fennmaradási engedély benyújtására előírt határidő meghosszabbítására, a jogszabály egyéb rendelkezései is ezt erősítik, például a Kormányrendelet 67. § (9) bekezdése – mert amennyiben egy határidő meghosszabbítható, a jogalkotó arról konkrétan rendelkezik. Álláspontja szerint a bírói értelmezés azért is téves, mert ha lehetne a hosszabbítást engedélyezni, akkor mivel az nincs szabályozva, hogy az hány alkalommal és milyen időtartammal lehetséges hosszabbítani, a végtelenségig elhúzódhatna az eljárás, ami jogbizonytalanságot eredményezne és kiüresítené az építésrendészeti eljárás funkcióját. A Kormányrendelet valóban eljárási jogszabály, de ez nem jelenti azt, hogy az abban szereplő határidők mindegyike eljárási, így a tárgyi határidő sem az.

[11] Sérelmezte – jogszabálysértés megjelölése nélkül –, hogy a törvényszék nem tett eleget az indokolási kötelezettségének, mivel nem támasztotta alá semmilyen jogszabállyal azt a megállapítását, hogy az eljárási határidő minden esetben meghosszabbítható lenne. Kifejtette, hogy a fennmaradási engedély iránti kérelem benyújtására történő felhívás a hiánypótlási felhívással analóg jogintézmény, vagyis amennyiben az építtető nem tesz eleget a felhívásban foglaltaknak, az jogkövetkezménnyel jár. Utalt az Ákr. 4. §-ában alapelveként rögzítésre került hatékonyság elvére, miszerint a hatóság úgy kell megszervezze eljárását, hogy a „bruttó” ügyintézési határidőn belül a döntés meghozható legyen. Az ügyfél mulasztása vagy késedelve ezért a tényállás tisztázása körében csak szűk körben érvényesülhet. A hatóság azonban nem köteles heteket, akár hónapokat várni arra, hogy az ügyfél az elmulasztott cselekményét teljesítse. Kiemelte a határidő hosszabbítás jogintézményével kapcsolatban, hogy annak lehetősége célzottan nem került rögzítésre az Ákr.-ben. A 180 napos határidő nem hosszabbítható meg, de ez az építtetőt nem hozza hátrányos helyzetbe, mert ennyi idő alatt tud olyan tervezőt találni, aki a szükséges tervdokumentációt elkészíti. Utalt az Alaptörvény XXIV. cikkére, miszerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ügyeit a hatóságok észszerű határidőn belül intézzék. Egy, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 48. §-a szerinti szabálytalan építési tevékenységnél további kedvezmény (határidő hosszabbítás) biztosítása az építtető részére nem indokolt, az az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné, ami a szomszédos ingatlantulajdonosok jogainak csorbitását is előidézné.

[12] A befogadási kérelmén túl, utalva a Kp. 2. § (4) bekezdésére és 85. § (1) bekezdésére, kiemelte, hogy a törvényszék a tényállást nem tisztázta kellő alapossággal, ezért túlterjeszkedett a kereseti kérelem határain. A felperes keresete nem pontos, a keresetlevél első oldalán a határozat megsemmisítést kéri a kötelezés vonatkozásában, amit a támadott végzés nem tartalmaz, a harmadik oldalon pedig a végzések hatályon kívül helyezését. A

felperes 2024. február 23. napján kelt keresetkiegészítése ezt a hiányosságot nem orvosolta, csupán megjegyezte, hogy nem kapott tájékoztatást a határidő meghosszabbításáról. A kereset a határidő hosszabbítás iránti kérelemre kiadott eljárást megszüntető végzés megsemmisítésére, hatályon kívül helyezésére nem irányul és tartalmából sem lehet erre következtetni. Végig a kötelezést kifogásolja felperes, a 180 napos határidő meghosszabbítását visszautasító alperesi végzésben foglaltakat nem, kizárólag a felróhatóság fogalmának meghatározását hiányolja. Utalt e körben a 2/2011. (V. 9.) KK véleményre a kereseti kérelemhez kötöttségről és a keresetváltoztatásról, miszerint, ha a bíróság a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést nem állapítja meg, más, a megjelölttől érdemben eltérő jogszabálysértésre a közigazgatási határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását nem alapíthatja.

[13] Hivatkozott a Kp. 2. § (6) bekezdésére és előadta, hogy az a körülmény, hogy a védírat nem lett megküldve a felperes részére és a távollétében megtartotta a tárgyalást a törvényszék úgy, hogy nem tisztázta a pontos kereseti kérelmet, az ügyben érdemi döntést hozott, azzal súlyos jogszabálysértést követett el.

[14] A kérelem visszautasításával kapcsolatban, az ítélet [15] és [16] bekezdésében foglaltakra előadta, hogy mivel a legfeljebb 180 napos határidő hosszabbítása álláspontja szerint kizárt, a határidő hosszabbítás iránti kérelem érdemi elbírálása (mérlegelés, hosszabbítás lehetőségének vizsgálata) hatáskör hiányában nem lehetséges. Jogszabály kifejezett felhatalmazása nélkül a hatóság hatáskörét túllépve adhatna csak határidő hosszabbítást. Ezért döntött úgy alperes az eljárás megindításának jogszabályban meghatározott feltételének hiányára tekintettel, hogy a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül visszautasítja végzéssel. Mivel erre a kérelem beérkezését követő 8 napon túl került sor, így a kérelem visszautasítása helyett eljárást megszüntető végzés került kibocsátásra. Amennyiben a Kúria álláspontja szerint az alperes tévesen alkalmazta az Ákr. 47. § (1) bekezdés a) pontját, arra az esetre előadta, hogy az az ügy érdemi elbírálására nincs kihatással. Az a körülmény, hogy a hatóság a megsemmisített végzésben hivatkozott a Kormányrendelet 67. § (3a) és (7) bekezdésére, nem jelent érdemi vizsgálatot.

[15] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte, kifejtve, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan. Az eljárási határidők meghosszabbítására főszabály szerint lehetőség van, ahol erre a jogalkotó nem kívánt lehetőséget biztosítani, akkor azt kizárta. Nem értett egyet azzal, hogy ha a határidő hosszabbítás engedélyezhető, akkor a végtelenségig elhúzódhat az ügy, mivel a Kormányrendelet 67. § (3) bekezdése szerinti határidő meghosszabbítása a 67. § (9) bekezdése szerint egzakt módon meghatározott, a kérelemre hozott döntésben a meghosszabbítás határidejéről rendelkeznek, az újabb és újabb kérelmek - döntéstől függően, ha indokolatlanok - elutasíthatók.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[17] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak [Kp.115. § (1) bekezdés], a jogszabálysértés megjelölése a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 100. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a fél kötelezettsége, amelynek elmulasztása esetén

annak pótlására nincs lehetőség, a hiánypótlás kizárt [Kp. 104. § (1) bekezdés]. A Kúria jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretein belül vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[18] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján fogadta be, mellyel a felülvizsgálati eljárás keretét kijelölte, a Kp. 118. § (2) bekezdése, (4) bekezdése értelmében a jogerős ítéletet a befogadással érintett körben kellett vizsgálnia.

[19] Mindebből következően nem kerülhetett elbírálásra az alperesnek a Kp. 2. § (6) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, a 2/2011. (V. 9.) KK vélemény megsértését állító felülvizsgálati kérelmei – amelyekhez befogadási okot az alperes egyébként nem társított, az ad) alponthoz társítható jogsértésekhez a felülvizsgálati kérelemmel élőknek kell befogadási okot megjelölnie és indokolást adnia [Kp.117. § (4) bekezdés], erre a befogadási okra befogadás hivatalból, a felet terhelő indokolási kötelezettség folytán nem kerülhet sor –, továbbá nem vizsgálható a jogszabálysértés megjelölése nélkül állított indokolási hiányosság sem.

[20] Az ügy érdemét tekintve a Kúria az alábbiakat emeli ki. A Kormányrendelet 67. § (3a) bekezdése kimondja, hogy amennyiben az építésfelügyeleti hatóság megállapítja, hogy a fennmaradás feltételei fennállnak, végzésben értesíti az építtetőt, vagy a tulajdonost a fennmaradási engedély feltételeiről, valamint jogkövetkezményeiről és legfeljebb 180 napos határidő kitűzésével felhívja a fennmaradási engedély iránti kérelem és mellékleteinek az építésügyi hatósághoz történő benyújtására.

[21] A jogszabály helyes értelme szerint a hatóság 180 napos határidőt meghaladó határidőt nem adhat, de 180 napos határidőnél kevesebb határidőt is előírhat a kötelezettség teljesítésére.

[22] E rendelkezés az ügyfélre nézve ír elő a hatóság által előírt kötelezés teljesítésére teljesítési határidőt, azaz eljárási határidőt megszabva.

[23] Helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy önmagában a szabályozásból nem következik az, hogy a határidő hosszabbítására ne lenne lehetőség, hogy a szabályozás kogens szabályozást írna elő. A felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint is amennyiben a törvényalkotó a 180 napos határidő hosszabbítására nem kívánt lehetőséget biztosítani, azt ki kívánta zárni, akkor ilyen tartalommal alkotta volna meg a Kormányrendelet 67. § (3a) bekezdését, kifejezetten rögzítve azt, hogy a 180 napos határidő nem hosszabbítható meg. Ennek hiányában azonban a 180 napos eljárási határidő hosszabbítása nem kizárt. Ezt az értelmezést támasztja alá az építésügyi hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről szóló 281/2024. (IX. 30.) Korm. rendeletben megtestesülő, időbeli hatályát tekintve későbbi szabályozás, amely már kimondja, hogy a fennmaradási engedély iránti kérelem benyújtásának – ugyancsak 180 napos – határideje nem hosszabbítható meg [57. § (4) bekezdés]. Ebből a Kúria azt a következtetést vonta le, hogy a jelen ügyben alkalmazandó, a perbeli időszakban hatályos jogszabályi rendelkezés esetén, mivel a határidő hosszabbítás kizártságát nem mondta ki a jogszabályi rendelkezés, a határidő hosszabbítás nem zárható ki.

[24] Mindezekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[25] *Az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI. 8.) Korm. rendelet 67. § (3a) bekezdésében szereplő, teljesítésre előírt határidő eljárási határidő, amely – azt kizáró szabály hiányában – kérelemre hosszabbítható.*

Záró rész

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelemről a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint irányadó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[27] A pervesztes alperes köteles a felperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján, melynek összegét a Kúria a felperes által benyújtott számlával igazoltan, a költségjegyzékben foglaltakkal egyezően állapította meg.

[28] Az alperesnek az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti illetékmentességére tekintettel az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerinti 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illeték Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[29] Az ítélet elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. február 6.

dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

dr. Demjén Péter s.k.
előadó bíró

dr. Darák Péter s.k.
bíró

Kúria

8

V.Kfv.37.645/2024/8-I

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő